

tenveroordeling) of een toepassing van de tenzij-bepaling wegens de opstelling van de notaris naar aanloop van de tuchtzaak. Maar bovenal vind ik dat het achterwege laten van een kostenveroordeling in die situatie appelleert aan de ratio van de regeling, in die zin dat verdedigbaar is dat de notaris dan geen aanleiding heeft gegeven tot die procedure. Krasse gevallen (zoals ernstige fouten) daargelaten komt dan immers de vraag op naar het belang van een klager bij een dergelijke tuchtzaak. Dat speelt in mijn beleving ook in de hier te bespreken zaak, voor wat betreft het hoger beroep. De vraag kan opkomen waarom een klager in beroep komt van een beslissing waarin de klacht gegrond is bevonden en er een maatregel is opgelegd. In elk geval vind ik het terecht dat de kosten van een (door klager geïnitieerd) hoger beroep dat tot dezelfde maatregel leidt als de eerste aanleg, niet voor rekening van de notaris komen. Het is overigens verstandig, en in mijn beleving gebeurt dat niet altijd, om in voorkomend geval verweer te voeren tegen een mogelijk uit te spreken kostenveroordeling.

20) En wat hier verder ook van zij, het is een goede ontwikkeling dat het hof deze gelegenheid te baat neemt om op de rem te trappen ten aanzien van de kostenveroordeling. Dat is bij mijn weten een tamelijk zeldzame aangelegenheid.

mr. J.D. Kraaikamp
Advocaat bij Van Rijckevorsel Mencke

8

Hoewel de Gerechtsdeurwaarderswet niet toestaat dat een toegevoegd gerechtsdeurwaarder wordt geschorst, legde de Kamer voor Gerechtsdeurwaarders deze tuchtmaatregel toch op

Gerechtshof Amsterdam
27 december 2022, 200.307.029/01 GDW,
ECLI:NL:GHAMS:2022:3620
(mr. J.C.W. Rang, mr. L.J. Saarloos, mr. A.W. Jongbloed)
Noot Mr. J.M. Veldhuis

Tuchtrecht gerechtsdeurwaarders. Schorsing. Onrechtmatige rechtspraak.

[Art. 49, lid 1, sub b Gdw; art 43, lid 2 Gdw]

De onderliggende zaak is een huurzaak die door het kantoor van de beklaagde toegevoegd gerechtsdeurwaarder is behandeld. Klager is veroordeeld tot betaling van achterstallige huur. De toegevoegd gerechtsdeurwaarder heeft executiebeslag gelegd op de AOW-uitkering van de huurder. De klachten zijn dat (i) in het executietraject geen rekening is gehouden met een huurbetaling, (ii) de specificaties van het deurwaarderskantoor niet consistent en onduidelijk zijn en (iii) de beslagvrije voet verkeerd is berekend. De Kamer voor gerechtsdeurwaarders acht alle drie de klachten gegrond en schorst de toegevoegd gerechtsdeurwaarder voor twee weken. Het hof acht de klachtonderdelen specificatie kosten en het verkeerd vast stellen van de beslagvrije voet, bewezen. Het hof legt als maatregel een berisping op. In een overweging ten overvloede wijst het hof erop dat de Kamer voor gerechtsdeurwaarders een toegevoegd gerechtsdeurwaarder helemaal niet kan schorsen.

[appellant],
toegevoegd gerechtsdeurwaarder te [plaats],
appellant,
gemachtigde: mr. J.D. van Vlastuin, advocaat te Veenendaal,
tegen
[geïntimeerde],

wonend te [woonplaats], geïntimeerde.

Partijen worden hierna de toegevoegd gerechtsdeurwaarder en klager genoemd.

Hof:

1 De zaak in het kort

Klager is door de kantonrechter veroordeeld tot betaling van achterstallige huur. De toegevoegd gerechtsdeurwaarder heeft beslag gelegd op de AOW-uitkering van klager. Klager blijkt, nog voordat het vonnis werd gewezen, de achterstallige huur te hebben voldaan. Klager verwijt de toegevoegd gerechtsdeurwaarder dat hij geen rekening heeft gehouden met deze betaling. Daarnaast verwijt klager de toegevoegd gerechtsdeurwaarder dat in de diverse specificaties onduidelijk is hoe de kosten zijn opgebouwd. Ten slotte heeft de toegevoegd gerechtsdeurwaarder de beslagvrije voet niet juist berekend, aldus klager.

2 Het geding in hoger beroep

2.1. De toegevoegd gerechtsdeurwaarder heeft op 15 februari 2022 een beroepschrift – met bijlagen – bij het hof ingediend tegen de beslissing van de kamer voor gerechtsdeurwaarders te Amsterdam (hierna: de kamer) van 17 januari 2022 (ECLI:NL:TGDKG:2022:6). Klager heeft op 15 juni 2022 een verweerschrift – met bijlagen – bij het hof ingediend.

2.2. Het hof heeft van de kamer de stukken van de eerste aanleg ontvangen.

2.3. De zaak is behandeld ter openbare terechtzitting van het hof van 27 oktober 2022. De toegevoegd gerechtsdeurwaarder, vergezeld van zijn gemachtigde, en klager zijn verschenen en hebben het woord gevoerd.

3 Feiten

Het hof verwijst naar de feiten die de kamer in de bestreden beslissing heeft vastgesteld. Partijen hebben tegen die vaststelling geen bezwaar gemaakt, zodat ook het hof van die feiten uitgaat. Waar nodig aangevuld met andere feiten die zijn komen vast te staan, zijn die feiten de volgende.

3.1. Op 1 augustus 2019 is klager door de kantonrechter veroordeeld tot betaling van achterstallige huur over de maand juni 2019 en tot betaling van de proceskosten, welke in het vonnis zijn vastgesteld op € 486,- aan griffierecht, € 103,07 aan dag-

vaardingskosten en € 108,- aan salaris voor de gemachtigde.

3.2. Op 27 januari 2020 heeft een medewerkster van het kantoor van de toegevoegd gerechtsdeurwaarder (hierna: de medewerkster) aan klager een schriftelijke opgave gestuurd van het op dat moment verschuldigde.

3.3. Op 6 augustus 2020 heeft de medewerkster aan klager weer een schriftelijke opgave gestuurd van het op dat moment verschuldigde.

3.4. Op 1 oktober 2020 is door de toegevoegd gerechtsdeurwaarder derdenbeslag gelegd onder de Sociale Verzekeringsbank (SVB) op de AOW-uitkering van klager.

3.5. Op 7 oktober 2020 heeft de medewerkster klager per brief gevraagd om informatie in verband met de berekening van zijn beslagvrije voet.

3.6. Op 7 oktober 2020 en 19 oktober 2020 heeft klager schriftelijk bezwaar gemaakt tegen de hoogte van de beslagvrije voet. In de laatste brief meldt klager voorts het volgende over de achterstallige huur: "(...) *uitgaande van het feit dat de huur van juni 2019 door mij betaald is, en dat is juist.*"

3.7. In reactie hierop heeft een andere medewerkster van het kantoor van de toegevoegd gerechtsdeurwaarder zich op 27 oktober 2020 op het standpunt gesteld dat de beslagvrije voet juist was vastgesteld. Ook heeft zij bij klager geïnformeerd naar de betaling van de huur van juni 2019:

"(...) *U geeft aan dat u de huur van juni 2019 heeft betaald en in mindering dient te strekken. Graag verneem ik van u op welke datum u die huur heeft betaald. De betaling van 29 mei 2019 ziet namelijk toe op mei 2019 (en is tijdens de zitting al meegenomen) en de betaling van 1 juli 2019 op de maand juli. Mocht u een betaalbewijs kunnen overleggen, zullen wij navraag doen bij cliënte. Als het correct is dat u die maandhuur nog heeft betaald, zullen wij die betaling in mindering brengen.*"

3.8. Op 27 oktober 2020 heeft klager zijn klacht ingediend bij de kamer.

3.9. Op 16 december 2020 heeft de medewerkster klager per e-mail bericht dat op 30 november 2020 de beslagvrije voet was herberekend. De medewerkster heeft klager voorts laten weten dat deze berekening op 3 december 2020 ook was verstrekt aan een collega-deurwaarder die eerder al beslag had gelegd op het pensioen van klager, met het verzoek deze berekening ook toe te passen. Klager heeft daarop geantwoord dat hij niet

meer in discussie ging over deze kwestie, nu de zaak in handen was van de kamer.

3.10. Op 17 december 2020 is door de medewerker aan klager meegedeeld dat, na uitvoerig overleg met hun cliënt, de betaling van 1 juli 2019 (voor de huur van juni 2019) alsnog in mindering zou worden gebracht op het door klager verschuldigde.

3.11. Na de zitting bij de kamer op 22 november 2021 heeft een juridisch medewerker van het kantoor van de toegevoegd gerechtsdeurwaarder op 24 november 2021 aan klager een financieel voorstel gedaan als genoegdoening voor de niet-adequate behandeling van het dossier en de problemen die klager heeft ervaren in de dossierbehandeling.

4 De klacht

Klager klaagt zich samengevat over het volgende.

a. Klager heeft de huur over de maand juni 2019 betaald. De toegevoegd gerechtsdeurwaarder houdt geen rekening met het vonnis, waarin is bepaald dat indien de maand juni 2019 is betaald, deze betaling op de vordering in mindering moet worden gebracht.

b. In het vonnis zijn de proceskosten bepaald op totaal € 697,07. In de brief van Syncasso van 6 augustus 2020 bedragen de kosten echter € 1.445,70 en in de brief van 27 oktober 2020 is een nog hoger bedrag van € 1.642,26 vermeld.

c. De toegevoegd gerechtsdeurwaarder heeft de beslagvrije voet niet juist berekend. Het bedrag dat klager aan pensioen ontvangt naast zijn AOW werd afgedragen aan een andere gerechtsdeurwaarder. Ondanks de door klager overgelegde bewijzen is de toegevoegd gerechtsdeurwaarder bij zijn standpunt gebleven dat klager naast zijn AOW-uitkering beschikte over zijn pensioen.

5 Beoordeling

5.1. De kamer heeft in de bestreden beslissing de klacht van klager op alle onderdelen gegrond verklaard. De kamer heeft de toegevoegd gerechtsdeurwaarder de maatregel van schorsing voor de duur van twee weken opgelegd. Voorts heeft de kamer de toegevoegd gerechtsdeurwaarder veroordeeld in de kosten.

Verantwoordelijkheid toegevoegd gerechtsdeurwaarder

5.2. Op grond van het bepaalde in artikel 34, eerste lid, en artikel 49 van de Gerechtsdeurwaar-

derswet (hierna: Gdw) zijn slechts gerechtsdeurwaarders, waarnemend gerechtsdeurwaarders, toegevoegd gerechtsdeurwaarders en kandidaat-gerechtsdeurwaarders aan tuchtrechtspraak onderworpen. Een gerechtsdeurwaarders-kantoor als zodanig kan niet worden aangemerkt als beklagde. Een (toegevoegd) gerechtsdeurwaarder kan worden aangesproken voor zijn eigen handelen of nalaten, maar ook voor dat van anderen voor wie hij de verantwoordelijkheid draagt. De toegevoegd gerechtsdeurwaarder heeft in eerste aanleg uitdrukkelijk verklaard dat de gebeurtenissen waarover wordt geklaagd, tot zijn verantwoordelijkheid behoren (omdat het de afwikkeling van een door hem gelegd beslag betreft). Daarom neemt het hof – net als de kamer – aan dat de klacht van klager zich richt tegen de toegevoegd gerechtsdeurwaarder.

Klachtonderdeel a: geen rekening houden met betaling huur over juni 2019

5.3. De kamer heeft geoordeeld dat de toegevoegd gerechtsdeurwaarder veel te laat de gevolgtrekking heeft gemaakt dat de hoofdsom op 1 juli 2019 was voldaan, omdat hij bij bestudering van het vonnis al had kunnen en moeten vaststellen dat de op 1 juli 2019 ontvangen huur aan de huur van juni 2019 moest worden toegerekend (vanwege de gewoonte van klager om achteraf te betalen en de huurverhoging per 1 juli).

5.4. Op basis van hetgeen de toegevoegd gerechtsdeurwaarder in hoger beroep heeft aangevoerd, stelt het hof vast dat (een medewerker van het kantoor van) de toegevoegd gerechtsdeurwaarder – na ontvangst van de opdracht – bij zijn opdrachtgever (de woningstichting) heeft nagevraagd of de huur van juni 2019 inmiddels was betaald. De woningstichting heeft toen meegedeeld dat de huur van juni 2019 nog niet was betaald en dat het op 1 juli 2019 ontvangen bedrag was bestemd voor de huur van juli 2019, aldus de toegevoegd gerechtsdeurwaarder. Naar het oordeel van het hof reikt de verplichting tot marginale toetsing van het vonnis door de toegevoegd gerechtsdeurwaarder niet zo ver dat hij zijn opdrachtgever in dat geval om een bewijsstuk van (niet-)betaling moet vragen. De toegevoegd gerechtsdeurwaarder mocht redelijkerwijs afgaan op de mededeling van zijn opdrachtgever.

5.5. Klager heeft ter zitting in hoger beroep gesteld dat hij (het kantoor van) de toegevoegd gerechtsdeurwaarder al eerder telefonisch heeft geïnformeerd dat de huur van juni 2019 reeds door

hem was betaald. Het is voor het hof echter niet duidelijk geworden wanneer deze mededeling door klager is gedaan. Wel staat voor het hof vast dat klager op 19 oktober 2020 heeft laten weten dat de huur van juni 2019 door hem was betaald, waarna op 27 oktober 2020 door (een medewerker van) de toegevoegd gerechtsdeurwaarder om een bewijsstuk is gevraagd. Dit heeft ertoe geleid dat in december 2020 de betaling van 1 juli 2019 alsnog aan de huur van juni 2019 is toegerekend. Naar het oordeel van het hof heeft de toegevoegd gerechtsdeurwaarder voldoende rekening gehouden met deze betaling van klager, vanaf het moment dat hij hiervan door klager op de hoogte was gesteld.

5.6. Gezien het vorenstaande is het hof – anders dan de kamer – van oordeel dat de toegevoegd gerechtsdeurwaarder met betrekking tot klachtonderdeel a. niet tuchtrechtelijk laakbaar heeft gehandeld, zodat dit klachtonderdeel ongegrond is.

Klachtonderdeel b: onduidelijke opbouw kosten in diverse specificaties

5.7. In hoger beroep heeft de toegevoegd gerechtsdeurwaarder erkend dat in de verzonden brieven verschillende hoofdsommen stonden vermeld en dat dit niet wenselijk is. Hoewel het totaalbedrag volgens de toegevoegd gerechtsdeurwaarder telkens correct is geweest, sloot de specificatie niet altijd aan bij het gewezen vonnis. De toegevoegd gerechtsdeurwaarder heeft hiervan kennis genomen en heeft intern maatregelen genomen om dit in de toekomst te voorkomen.

5.8. De kamer heeft – aan de hand van de opgevoerde bedragen in de brieven van 27 januari 2020, 6 augustus 2020 en 27 oktober 2020 – geoordeeld dat erg onduidelijk is hoe de kosten zijn opgebouwd. In elke specificatie zijn verschillende kosten en bedragen genoemd. Evenmin is duidelijk waar de ‘overige kosten’ betrekking op hebben en waarom er incassokosten zijn opgevoerd, die in een latere specificatie weer zijn verdwenen. Het hof sluit zich aan bij het oordeel van de kamer dat voor klager niet duidelijk is geweest wat de kosten waren. Dit handelen van de toegevoegd gerechtsdeurwaarder is tuchtrechtelijk laakbaar, ook al zijn inmiddels verbeteringen doorgevoerd in het werkproces. Het hof acht daarom, net als de kamer, klachtonderdeel b. gegrond.

Klachtonderdeel c: onjuiste berekening beslagvrije voet

5.9. Het hof stelt vast dat ten laste van klager twee beslagen zijn gelegd op twee verschillende inkomens door twee verschillende (toegevoegd) gerechtsdeurwaarders. In een dergelijk geval rust op de tweede beslagleggende gerechtsdeurwaarder (hier: de toegevoegd gerechtsdeurwaarder) een verhoogde zorgplicht om samen met de eerste gerechtsdeurwaarder de beslagvrije voet goed vast te stellen. Het hof constateert dat er – voorafgaand aan de indiening van de klacht – wel contact is geweest tussen beide deurwaarderskantoren, maar dat dit geen betrekking had op de wijze waarop de beslagvrije voet moest worden berekend. Pas na indiening van de klacht is (het kantoor van) de toegevoegd gerechtsdeurwaarder zich actief inhoudelijk gaan bemoeien met de berekening van de beslagvrije voet. Voor die tijd is (het kantoor van) de toegevoegd gerechtsdeurwaarder te veel afgegaan op de mededelingen van het kantoor van de gerechtsdeurwaarder die als eerste beslag had gelegd, hoewel klager herhaaldelijk aan de bel had getrokken over de onjuiste berekening van de beslagvrije voet. Hierdoor heeft klager, zoals de kamer terecht constateert, langer dan wenselijk was in onzekerheid verkeerd over de hoogte van de beslagvrije voet, zonder te worden geïnformeerd over de gang van zaken. Ook dit is tuchtrechtelijk laakbaar handelen van de toegevoegd gerechtsdeurwaarder, zodat het hof met de kamer van oordeel is dat klachtonderdeel c. gegrond is.

Maatregel

5.10. Het hof is van oordeel dat de toegevoegd gerechtsdeurwaarder bij de specificatie van de kosten (klachtonderdeel b.) en de vaststelling van de beslagvrije voet (klachtonderdeel c.) niet zorgvuldig heeft gehandeld. De beslagvrije voet heeft tot doel een beslagene een bestaansminimum te garanderen. Van een gerechtsdeurwaarder wordt bij de behandeling van verzoeken met betrekking daartoe daarom een hoge mate van zorgvuldigheid verwacht. Anderzijds geldt dat het hof een klachtonderdeel minder gegrond acht dan de kamer. Het hof acht daarom de maatregel van berisping passend en geboden.

5.11. Het hof merkt over de door de kamer opgelegde maatregel van schorsing ten overvloede nog het volgende op. Op grond van artikel 49 lid 1 onder b. Gdw kan aan een toegevoegd gerechtsdeurwaarder geen schorsing worden opgelegd, nu

wel de tuchtmaatregelen genoemd in artikel 43 lid 2 onder a. (waarschuwing), b. (berisping) en c. (geldboete) Gdw van overeenkomstige toepassing zijn verklaard, maar niet de maatregel onder e. (schorsing voor de duur van ten hoogste één jaar). Schorsing van een toegevoegd deurwaarder is dus niet mogelijk.

Geen kostenveroordeling in hoger beroep

5.12. Het hoger beroep van de toegevoegd gerechtsdeurwaarder heeft gedeeltelijk succes. Het hof ziet daarom af van een kostenveroordeling in hoger beroep.

Geen schadevergoeding

5.13. In deze tuchtprocedure bestaat niet de mogelijkheid om aan klager een schadevergoeding toe te kennen.

Conclusie

5.14. Het voorgaande leidt ertoe dat de beslissing van de kamer niet in stand kan blijven. Het hof zal omwille van de duidelijkheid de beslissing van de kamer – met uitzondering van de kostenveroordeling – vernietigen en een nieuwe beslissing geven.

6 Beslissing

Het hof:

- vernietigt de bestreden beslissing, met uitzondering van de kostenveroordeling;
- en, in zoverre opnieuw beslissende:
 - verklaart klachtonderdeel a. ongegrond;
 - verklaart klachtonderdelen b. en c. gegrond;
 - legt aan de toegevoegd gerechtsdeurwaarder de maatregel van berisping op.

NOOT

Inleiding

Het interessante van de uitspraak van de notaris- en gerechtsdeurwaarderskamer van het gerechtshof Amsterdam (hof) van 27 december 2022 is niet het handelen van de toegevoegd gerechtsdeurwaarder, maar de in eerste aanleg opgelegde tuchtmaatregel en de overweging ten overvloede van het hof. Deze overweging was aanleiding om jurisprudentie- en literatuuronderzoek te doen. Om deze overweging goed te kunnen plaatsen, ga ik na deze inleiding kort in op de verschillende typen gerechtsdeurwaarders, het tuchtrecht en de tuchtmaatregelen. Vervolgens bespreek ik de kwestie in eerste aanleg en hoger beroep, waarna ik mijn onderzoek bespreek.

Soorten deurwaarders

Naast de term gerechtsdeurwaarder kent de Gerechtsdeurwaarderswet ook de termen toegevoegd gerechtsdeurwaarder en kandidaat-gerechtsdeurwaarder.

De gerechtsdeurwaarder voldoet aan alle opleidingsvereisten, heeft de verplichte stage afgerond en is benoemd bij koninklijk besluit.

Een toegevoegd gerechtsdeurwaarder is bij de gerechtsdeurwaarder, aan wie hij is toegevoegd, werkzaam op kantoor. Hij verricht onder verantwoordelijkheid en toezicht van deze gerechtsdeurwaarder namens hem de ambtshandelingen waartoe de gerechtsdeurwaarder bevoegd is.¹

Een kandidaat-gerechtsdeurwaarder is degene die met goed gevolg de deurwaardersopleiding heeft doorlopen en voor zijn stage is toegevoegd aan de gerechtsdeurwaarder. Hij staat onder verantwoordelijkheid en toezicht van een gerechtsdeurwaarder en is bij de gerechtsdeurwaarder werkzaam op kantoor.²

Kamer voor Gerechtsdeurwaarders

Tuchtklachten tegen gerechtsdeurwaarders worden in eerste aanleg behandeld door de Kamer voor gerechtsdeurwaarders (kamer). De kamer is onderdeel van de rechtbank Amsterdam. Tegen een beslissing van de kamer staat hoger beroep open bij het hof. Tegen beslissingen van het hof staat geen cassatieberoep open, behalve cassatie in het belang der wet.³

Tuchtmaatregelen

De Gerechtsdeurwaarderswet kent verschillende tuchtmaatregelen. Deze staan in art. 43 Gerechtsdeurwaarderswet en zijn:

- a. waarschuwing;
- b. berisping;
- c. geldboete;
- d. ontzegging van de bevoegdheid tot het aanwijzen van een toegevoegd gerechtsdeurwaarder of kandidaat-gerechtsdeurwaarder;
- e. schorsing van maximaal één jaar;
- f. ontzetting uit het ambt.

Een geldboete kan gelijktijdig met een andere maatregel worden opgelegd.⁴ De Gerechtsdeur-

1 Art. 27 Gerechtsdeurwaarderswet.

2 Art. 25 Gerechtsdeurwaarderswet.

3 Art. 34 lid 3 Gerechtsdeurwaarderswet.

4 Art. 43 lid 4 Gerechtsdeurwaarderswet.

waarderswet kent vreemd genoeg niet de mogelijkheid om tuchtmaatregelen voorwaardelijk op te leggen.

Opgelegde tuchtmaatregelen worden bijgehouden in het register voor gerechtsdeurwaarders.⁵ Hoger beroep heeft schorsende werking voor wat betreft de opgelegde tuchtmaatregel.⁶

Voor toegevoegd gerechtsdeurwaarders en kandidaat-gerechtsdeurwaarders geldt dat zij alleen een waarschuwing, berisping en/of een geldboete opgelegd kunnen krijgen. De reden hiervan is dat de toegevoegd gerechtsdeurwaarder en de kandidaat-gerechtsdeurwaarder niet worden benoemd.⁷ Het is dus feitelijk onmogelijk om een toegevoegd gerechtsdeurwaarder of kandidaat-gerechtsdeurwaarder te schorsen of uit zijn ambt te ontsetten. Wel kan hen als tuchtmaatregel worden opgelegd een ontzegging van de bevoegdheid om voor een periode van maximaal tien jaar op te treden als toegevoegd gerechtsdeurwaarder of kandidaat-gerechtsdeurwaarder.⁸

Erste aanleg

Klager is door de kantonrechter veroordeeld tot betaling van achterstallige huur. De toegevoegd gerechtsdeurwaarder legde beslag op de AOW-uitkering van de klager. Echter, voordat het vonnis werd gewezen, had de klager de achterstallige huur al betaald. De klager verweet de toegevoegd gerechtsdeurwaarder (i) dat hij geen rekening hield met deze betaling, (ii) onduidelijkheid in de specificaties van de kosten en (iii) dat de beslagvrije voet niet juist was berekend. De kamer achtte alle drie de klachtonderdelen gegrond. De kamer legde de toegevoegd gerechtsdeurwaarder een schorsing op van twee weken.⁹

Hoger beroep

De toegevoegd gerechtsdeurwaarder ging in hoger beroep. Het hof meent dat alleen de klachten over de onduidelijke specificatie van de kosten en de onjuiste berekening van de beslagvrije voet gegrond waren.

Uit de uitspraak blijkt niet of het hoger beroep zich ook richtte tegen het opleggen van de schorsing an sich. Het hof overweegt in r.o. 5.11: 'Het hof merkt over de door de kamer opgelegde maatregel van *schorsing* ten overvloede nog het volgende op. Op grond van artikel 49 lid 1 onder b. Gdw kan aan een *toegevoegd* gerechtsdeurwaarder geen *schorsing* worden opgelegd, nu wel de tuchtmaatregelen genoemd in artikel 43 lid 2 onder a. (waarschuwing), b. (berisping) en c. (geldboete) Gdw van overeenkomstige toepassing zijn verklaard, maar niet de maatregel onder e. (*schorsing* voor de duur van ten hoogste één jaar). *Schorsing* van een *toegevoegd deurwaarder* is dus niet *mogelijk*.'

Incident?

Er is dus een tuchtmaatregel opgelegd waarvoor de Gerechtsdeurwaarderswet geen basis biedt en die dus niet opgelegd had mogen worden. Naar aanleiding van bovenstaande uitspraak heb ik onderzoek gedaan. Uit de jurisprudentie blijkt dat schorsing van toegevoegd gerechtsdeurwaarders vaker voorkomt. De door mij gevonden zaken waar de kamer een toegevoegd gerechtsdeurwaarder schorst, zijn:

- Kamer voor Gerechtsdeurwaarders 12 december 2014, ECLI:NL:TGDKG:2014:240;
- Kamer voor Gerechtsdeurwaarders 25 april 2017, ECLI:NL:TGDKG:2017:75;
- Kamer voor Gerechtsdeurwaarders 19 juni 2018, ECLI:NL:TGDKG:2017:232;
- Kamer voor Gerechtsdeurwaarders 21 september 2021, ECLI:NL:TGDKG:2021:141;
- Kamer voor Gerechtsdeurwaarders 17 januari 2022, ECLI:NL:TGDKG:2022:6.

Bovenstaande casus is dus geen incident. En dat is zorgelijk. Dit betekent dat er vijf toegevoegd gerechtsdeurwaarders zijn die onrechtmatig zijn geschorst door de kamer.

Voor zover mij bekend, is alleen van de laatste drie uitspraken van de kamer hoger beroep ingesteld.¹⁰ In alle drie de gevallen was het beroep

⁵ Art. 1a lid 3 Gerechtsdeurwaarderswet.

⁶ Art. 45 lid 5 Gerechtsdeurwaarderswet.

⁷ *Kamerstukken II* 2014-15, 34 047, nr. 3, p. 37-38.

⁸ Art. 49 lid 1 sub b Gerechtsdeurwaarderswet juncto art. 49 lid 2 Gerechtsdeurwaarderswet.

⁹ Kamer voor Gerechtsdeurwaarders 17 januari 2022, ECLI:NL:TGDKG:2022:6.

¹⁰ Hof Amsterdam 19 juni 2018, ECLI:NL:GHAMS:2018:2018, Hof Amsterdam 23 augustus 2022, ECLI:NL:GHAMS:2022:2440 en Hof Amsterdam 27 december 2022, ECLI:NL:GHAMS:2022:3620.

(deels) succesvol en legde het hof een minder zware maatregel op. Omdat hoger beroep schorsende werking heeft, hebben deze drie toegevoegd gerechtsdeurwaarders hun schorsing uiteindelijk niet uitgezet.

Dit is anders voor de twee toegevoegd gerechtsdeurwaarders uit de uitspraken uit 2014 en 2017. Zij zijn geschorst geweest, terwijl dit op basis van de Gerechtsdeurwaarderswet niet mogelijk is. En dat is zuur. Met name voor betreffende toegevoegd gerechtsdeurwaarders, maar ook voor het aanzien van de beroepsgroep. Het is immers niet uit te leggen dat een tuchtrechter tuchtmaatregelen oplegt die geen wettelijke basis hebben.

Sinds de zomer van 2022 lijkt het hof zich bewust te zijn van het onterecht schorsen van toegevoegd gerechtsdeurwaarders. Het hof gebruikte de hierboven geciteerde rechtsoverweging namelijk ook in zijn uitspraak 23 augustus 2022.¹¹ Gezien deze twee terechtwijzingen van het hof mag men er toch vanuit gaan dat de kamer art. 49 lid 1 sub b Gerechtsdeurwaarderswet inmiddels hoog in het vaandel heeft staan.

En de beslissingen uit 2014 en 2017? Kan hiertegen nog een rechtsmiddel worden ingesteld?

De Gerechtsdeurwaarderswet sluit het rechtsmiddel cassatie, behoudens cassatie in het belang der wet, uit. Al zou de jurisprudentie over doorbreking van het rechtsmiddelenverbod in tuchtzaken van notarissen soelaas kunnen bieden.¹² Het probleem voor deze twee beslissingen is echter dat de termijn om cassatieberoep in te stellen inmiddels ruimschoots is verstreken.¹³

De Gerechtsdeurwaarderswet biedt wel de mogelijkheid om cassatie in het belang der wet in te stellen.¹⁴ Is dat een optie voor de beslissingen uit 2014 en 2017? Nee, want cassatie in het belang der wet heeft alleen invloed op toekomstige za-

ken. Het brengt geen verandering in de beslissing in de zaak waarvan cassatie in het belang der wet is ingesteld. Dit nog afgezien van de vraag of de procureur-generaal, die verzoeken om cassatie in belang der wet beoordeelt, zal beslissen dat deze zaken geschikt zijn voor cassatie in het belang der wet.

Een laatste optie is de mogelijkheid van herziening van een onherroepelijke uitspraak. Probleem is echter dat de Gerechtsdeurwaarderswet hierin niet voorziet. Herzieningsjurisprudentie in tuchtzaken van gerechtsdeurwaarders is mij niet bekend. Maar dat betekent niet dat het niet mogelijk is. Het College van Beroep voor het bedrijfsleven (CBb) constateerde in 2017 dat enkele tuchtcolleges herziening mogelijk achten, ondanks het ontbreken van een wettelijke regeling. De CBb noemt het veterinaire beroepscollege, het Hof van Discipline en (de notariskamer van) het gerechtshof Amsterdam bij naam. De uitspraak uit 2017 betrof een herzieningsverzoek in een accountantstuchtrechtzaak. Algemene beginselen van behoorlijk (tucht)procesrecht maken dat, aldus het CBb, in bijzondere gevallen herziening kan worden verzocht van een onherroepelijk geworden tuchtuitspraak. Het CBb komt voorts tot de conclusie dat slechts degene over wie is geklaagd, het recht van herziening toekomt (en dus niet de klager).¹⁵ Het opleggen van een tuchtmaatregel waarvoor geen wettelijke basis is, rechtvaardigt mijns inziens een herzieningsverzoek van desbetreffende toegevoegd gerechtsdeurwaarder.

Mr. J.M. Veldhuis
Advocaat bij Nexa Velo Advocaten in Utrecht.

11 Hof Amsterdam 23 augustus 2022, ECLI:NL:GHAMS:2022:2440, r.o. 5.26.

12 HR 18 januari 2019, ECLI:NL:HR:2019:51 en HR 2 februari 2021, ECLI:NL:HR:2021:223.

13 Art. 45 lid 1 Gerechtsdeurwaarderswet juncto art. 426 lid 2 Rv.

14 Art. 34 lid 3 Gerechtsdeurwaarderswet juncto art. 78 lid 1 Wet RO.

15 College van Beroep voor het bedrijfsleven 21 maart 2017, ECLI:NL:CBB:2017:71, TT 2017/ 9 m.nt. M.G. Kelder, College van Beroep voor het bedrijfsleven 22 mei 2018, ECLI:NL:CBB:2018:202 en College van Beroep voor het bedrijfsleven 3 mei 2022, ECLI:NL:CBB:2022:210.

